

HUOLENPIDON PIIRIT

Sisällys

1. Tekijöiden tervehdys
2. Aikataulu
3. Esiintyjät
4. Lähteitä ja toimijoita
5. Herneen idätys
6. Muistinpanoja
7. Työryhmä

SPHERES OF CARE

Hoivaaminen ja hoivan lisääminen on järkeenkäypä vastaus kaikkeen kipuun, tuskaan ja kärsimykseen, jota todistamme tässä maailmassa.

Elämme moninaisten kriisien ympäröimänä. Todistamme jatkuvasti tuhoavaa politiikkaa ja toimintaa, joka kärjistää kriisejä entisestään. Voisiko kriiseihin vastata myös huolenpidolla?

Lontoolaislähtöisen the **Care Collectiven** kirjoittama *The Care Manifesto. The Politics of Interdependence* tutkailee ajatusta asettamalla huolenpidon kaiken elämän järjestämisen keskiöön. Kollektiivin mukaan on välttämätöntä laajentaa ymmärrystä huolenpidon politiikasta. Huolenpidon ei tulisi ulottua vain toisiin ihmisiin ja heidän fyysisten ja emotionaalisten tarpeidensa täyttämiseen, vaan se tulisi nähdä pysyvänä sosiaalisena kapasiteettina huolehtia kaikesta ihmis- ja enemmän kuin ihmiselämästä. Manifestissa huolenpito tarkoittaa ihmisten yksilöllistä ja yhteisöllistä kykyä tarjota poliittiset, sosiaaliset, materiaaliset ja emotionaaliset olosuhteet, joissa mahdollisimman suuri määrä ihmisiä ja muita eliöitä, koko planeetta mukaan lukien, voi kukoistaa.

Ympäristöktivisti ja rauhanpuolustaja **Satish Kumar** jakaa huolenpidon kohteet kolmeen piiriin. Niinikään hänen mukaansa sielun, yhteiskunnan ja maan hyvinvointi ovat toisistaan riippuvaisia: Jos haluaa edistää yhtä, tulee pitää huolta myös kahdesta muusta. Tämä kolminaisuus tuntuu lähestyttävältä, sillä meillä on kokemuksia huolenpidon puutteesta tai murenemisesta kaikilla kolmella tasolla.

Aliisa✧

✧*Olen havainnut hoivatyhjiöitä mun yhteisöissä ja ihmissuhteissa: ihan kuin ei osattaisi tai haluttaisi hoivata itseämme ja muita. Oon todistanut mun sairaanhoitajaisän ja varhaiskasvattajasiskon turhautumista, ja alkanut hahmottaa, että systemaattisessa aliresursoinnissa on kyse syvälle iskostuneesta ajatusmallista: että hoivaamista ei nähdä erityisosaamisena. Oon elänyt koko aikuiselämäni ilmastonmuutoksen ja luontokadon värittämissä maailmassa, ja oon alkanut ajatella, että yksi syy niihin on myötätunnon ja ymmärryksen puute moninaisia elämänmuotoja kohtaan. Huolenpitoa ei ole tarpeeksi tai se ei ulotu kaikkialle.*

Samuli✧

✧*Itseäni on auttanut oman keskinäisriippuvuuden oivaltaminen. Sen tajuaminen että minun olemassaoloni on riippuvainen muiden olemassaolosta; niin muiden ihmisten, kuin laajemmin koko elonkehän olemassaolosta. Tämä havahtuminen keskinäisolemiseen on herättänyt myös tarpeen toimintaan; Huolenpitoon, jossa välitän myös muusta ja muista kuin itsestäni. Huolenpito on myös nostattanut ymmärryksen omasta toimijuudesta. Että minulla voi olla aktiivinen rooli tässä maailmassa ja sen luomisessa. En olekaan vain kuluttaja tai passiivinen sivustakatsoja. Minä voin ja minun pitää toimia. Voin pyrkiä muokkaamaan maailmaa hoivaavammaksi.*

Voin pyrkiä pitämään siitä huolta. Voin pyrkiä huolenpitoon, joka ei rajoitu vain lähipiiriini, vaan suuntautuu ulospäin yhteiskuntaan ja lopulta koko biosfääriin asti. Olemmehan kaikki saman elonkehän pieniä osaisia.

Meillä on selkeä kuva siitä, mistä unelmoimme: tahdomme kehittää hoivaavampaa suhtautumista itseämme ja kaikenlaisia toisia kohtaan, uskomme hoivaavamman yhteiskunnan ja insituutioiden mahdollisuuteen ja toivomme, että ihmiset pystyvät parempaan lajienväliseen hoivaan. Jos alkaisimme järjestää elämiämme huolenpidon ympärille tässä ja nyt, miltä se näyttäisi?

Huolenpidon piirit -tapahtuman aihe tuntuu lupaukselta osallistujille: täällä sinusta pidetään huolta. Osallistujien tarpeiden huomioiminen - eli heistä huolen pitäminen - on tuotantoprosessissa merkinnyt konkreettisia valintoja: käyttääkö budjettia graafisen suunnittelijan palkkaan ja viimeistellyn printtimateriaalin tuottamiseen, tai palkata tulkki, jotta tapahtuma on aidosti kaksikielinen? Tapahtuman tekeminen huolenpidon näkökulmasta onkin ohjannut meitä priorisoimaan esitystaiteen kontekstissa tavanomaisesta poikkeavia asioita. Huolenpidon kääntymisen resurssikysymykseksi tuottaa myös epämukavia vastakkainasetteluita. Onko tärkeämpää tarjota osallistujille ruokaa vai dokumentoida tapahtuma huolellisesti? Valintojen tekeminen tuntuu ristiriitaiselta: jos kerran lupautuu pitämään osallistujista huolta, on vaikeaa sanoa "mutta vain tämän verran".

Tapahtumaa luodessamme tavoitteenamme on ollut harjoittaa työkuultuuria, jossa pitäisimme itsestämme ja toisistamme parempaa huolta. Olisihan aivan paradoksaalista tehdä työtä huolenpito-aiheen parissa itsen tai toisten tarpeita ohittaen, saati ketään riistäen! Käytännössä tämä on tarkoittanut ajan omistamista tarpeista ja kokemuksista puhumiseen. Useimmiten keskustelut ovat olleet valaisevia ja niistä on seurannut muutoksia todo-listoihin ja prioriteetteihin.

Niin omien kuin toisten voimavarojen ylikulutusta tapahtuu tästä huolimatta. Jopa niin tiuhaan, että meille on kehittynyt vitsi: "Terveisiä vaan huolenpidon piireistä!" Työskentelyssämme tämä heitto seuraa jokaista ehdotusta tai oivallusta, josta käy ilmi esimerkiksi uupumus, kehnot työehdot tai liian pienellä korvauksella työn tekeminen tai teettäminen. Läppä on toiminut hyvänä väliintulona: nyt vaikuttaa kestävämmältä, mietitäänpäs uudestaan. Usein kestävämmöihin tilanteisiin ei kuitenkaan näytkä ratkaisua. Käytännössä niin tapahtuman osallistujista kuin sen esiintyjistä huolta pitävän tapahtuman tuottaminen on nimittäin osoittautunut niin vastuulliseksi työksi, että itsestä ja työryhmän sisällä toisistamme huolenpito siinä sivussa on vaikeaa. Kuka pitää huolenpitäjistä huolta?

Aliisa

**Huolenpidon piirejä suunnitellessani olenkin tarkastellut, miten hoivavastuut ja mahdollisuudet täyttää omia halujaan jakautuvat. Otetaan esimerkiksi meidän tapahtumamme. Se on kolmipäiväinen ja kestää päivittäin neljästä kuuteen tuntia. Siten se sulkee ulkopuolelleen ihmiset,*

joilla on kannettavaan läsnäoloa vaativia hoivavastuita. (Näin on itse asiassa useimpien kulttuuritapahtumien kohdalla. Ne suunnitellaan (tahattomasti?) vapaille operaattoreille, jotka voivat päättää tekemisistään lähinnä itsensä huomioon ottaen.) Muiden muassa pienten lasten huoltajilla tai muiden hoivaa tarvitsevien ihmisten ja eläinten hoitajilla - niillä, jotka ehkä eniten kaipaisivat osallistumista johonkin itse valitsemaansa - ei ole mahdollisuutta osallistua meidänkään tapahtumaamme ilman oman hoivavastuunsa luovuttamista jollekin toiselle. Ei, vaikka huolenpidon piirin tarkastelu aina itsestä, yhteiskuntaan ja maaperään tosi kovasti kiinnostaisikin.

Samuli☼

☼Mä olen herännyt hoivan ja huolenpidon merkityksellisyyteen vasta aikuisena. Koska olen mies, tässä kulttuurissa mun ei ole tarvinnut huolehtia muista. Vasta ensimmäisen lapsen saaminen on havahduttanut mut huolenpitoon, minkä oon vastaanottanut sekä ilolla että surulla. Hoivatyo lasten kanssa on raskasta sekä henkisesti että fyysisesti. Usein nousee kysymys: mistä ammentaa voimavaroja hoivaan, kun tuntuu että kaikki resurssit on jo käytetty? Toisaalta lapsen saaminen on nostanut huolenpidon merkityksellisyyden esille. Oma olemassaolo ei olekaan enää se ainoa asia maailmassa. Se juurruttaa. Myös mun pahimmat individualistiset tendenssit on heikentyneet nyt, kun toisen elollisen olennon tarpeet tulevatkin omien halujeni tielle. Mä voin haluta vaan löhötä sohvalla kirjaa lueskellen, mutta se ei oo mahdollista, koska lapsi vaatii mun läsnäoloa. Lapsi vaatii mun huolenpitoa. Tää on ollut tosi opettavaista. Vaikka olen vieläkin itsekäs, en enää samassa määrin.

Huolenpidon piirit ei ole syntynyt tyhjiössä. Meitä edeltää koko joukko toimijoita, ajattelijoita, kirjoittajia ja projekteja, jotka ovat innoittaneet ja tukenet tapahtuman ideointia ja toteuttamista. Meitä on innoittanut **Martin Luther King Jr:n** holistinen ajattelu ja toiminta kansalaisoikeusliikkeen hyväksi. Mieleissäme ovat myös **Rachel Carsonin** kaltaiset varhaiset ympäristöadvokaatit sekä **Murray Bookchin**, joka pyrki yhdistämään ympäristö- ja kansalaisoikeusliikkeen päämäärät yhdeksi kokonaisuudeksi. Tahdomme lisäksi nostaa esiin vuosina 1968-1972 säännöllisesti ilmestyneen vastakulttuurilehden, *The Whole Earth Catalogin*, jolle tapahtumamme visuaalinen ilme tekee kunniaa. Lehdessä esitettiin unelmia ja visioita maa-planeetan, ei-inhimillisen ja inhimillisen elämän sekä teknologian harmonisesta yhteensovittamisesta mm. kuvien ja tekstien muodossa.

Tahdomme välittää kunnioituksemme kaikille, jotka eivät osallistuneet tähän tapahtumaan mielenkiinnostaan huolimatta. Ehkä oli tarpeellista, tai yksinkertaisesti välttämätöntä, huolehtia itsestään tai jostakusta toisesta juuri nyt. Haluamme kiittää kaikkia, jotka näkivät vaivaa löytääkseen kantajan omille hoivavastuilleen tämän viikonlopun ajaksi. Kiitos, että jaksoitte tehdä tarvittavat järjestelyt. Ja haluamme toivottaa lämpimästi tervetulleeksi kaikki, jotka ovat täällä läsnä tänään. Te tuotte merkityksen kaikelle sille työlle, joka tämän tapahtuman eteen on tehty.

2. aikataulu

self
Perjantai 28.10. ✪ 17:00-21:00 (4 h)
itse

Koko päivän

haus de pnojekt: laskos, mutka, notkelma
Installaatio (2019-2022)

17:00-17:40 Aloitusseremonia, tervetuliaissanat & johdatus päivään
(40 min)

vetäjät: Samuli Laine & Aliisa Talja

Osallistujien toiminta: Kuunteleminen, kokeminen ja havainnointi

17:50-18:35 OHJELMA 1: keho materiana ja prosesseina
(45 min)
Introspektioon ja itsestä huolehtimiseen keskittyvä työpaja. Toteutetaan itsenäisesti vetäjien ohjeiden mukaisesti.

Vetäjät: Samuli Laine & Aliisa Talja

Osallistujien toiminta: kokeminen ja havainnointi

18:35-19:25 OHJELMA 2: tunnytyö ja tietoisuus
(40 min)
Psykologian käsitteitä sekä käytännön ohjausta tunnytyöhön ja kasvattavaan suhteeseen itsensä kanssa esittelevä puheenvuoro.

Puhuja: Marke Koskelin, psykologi, työnohjaaja ja järjestöaktiivi

Osallistujien toiminta: kuunteleminen, reflektointi

19:25-20:05 Iltapala
(40 min)

20:05-20:50 OHJELMA 3: (itse)tietoisuus ja rakastava myötätunto
(45 min)
Puheenvuoron ja harjoitteen muodossa näkökulmia sekä käytännön ohjausta myötätuntoiseen suhteeseen itsen ja toisiin. Ohjattu metta-meditaatio.

Vetäjä: Arja Aryatara, dharmaopettaja

Osallistujien toiminta: kuunteleminen ja ajatusharjoitteen tekeminen

20:50-21:00 Päivän koonti ja hyvästit
(10 min)

society
♣
**yhteis-
kunta**

Lauantai 29.10. 13:00-19:00 (6 h)

Koko päivän

haus de pnojekt: laskos, mutka, notkelma
Installaatio (2019-2022)

13:00-13:30 Tervetuliaissanat ja johdatus päivään

(30 min)

Puhujat: Samuli Laine & Aliisa Talja

Osallistujien toiminta: kuunteleminen

13:30-14:40 OHJELMA 1: Yhteydestä itseen yhteyteen toisiin

(70 min)

Työpaja jossa keskitytään itsen ja toisen kohtaamiseen ohjatuusti.

Vetäjä: Arlene Tucker, taiteilija, moninaisuusagentti, kouluttaja

Osallistujien toiminta: kuunteleminen, havainnointi ja puhuminen

14:50-15:40 OHJELMA 2: Kokonaisvaltaisesti kestävä hoiva: sosiaalisen, ekologisen ja taloudellisen piirit, solmut ja kietoutumat

(50 min)

Näkökulmia hoivan aliarvostamisen ja -resurssoinnin taustoihin: ajatusmalleihin, niiden vaihtoehtoihin sekä hoivaavamman politiikan harjoittamiseen.

Puhuja: Tiina Vaittinen (YTT) Yliopistotutkija, Johtamisen ja talouden tiedekunta, Tampereen yliopisto

Osallistujien toiminta: Kuunteleminen

15:40-15:50 Taukojumppa

15:50-16:20 OHJELMA 3: Huolenpito työnä

(30 min)

Puheenvuoro tarjoaa käytännön esimerkin hoivakeskeisen yhteisön luomisesta ja ylläpitämisestä.

Puhuja: Aino Talja, varhaiskasvatuksen opettaja

Osallistujien toiminta: kuunteleminen

16:20-17:20 Yhteinen ruokailu

(60 min)

17:20-18:10 OHJELMA 4: Healing resistance & fierce vulnerability:

(50 min)

A Radically Different Response to Harm

Näkökulmia ja käytäntöjä kingilaiseen väkivallattomaan vastarintaan ja myötätuntoisen yhteisön rakentamiseen.

Puhuja: Kazu Haga

Osallistujien toiminta: kuunteleminen

18:15-18:45 Keskustelu, päivän koonti ja hyvästit

(25 min)

soil
Sunnuntai 30.10 ✿ **13:00-18:00 (5 h)**
maa

Koko päivän

haus de projekt: laskos, mutka, notkelma
Installaatio (2019-2022)

13:00-13:25 Tervetuliaissanat ja johdatus päivään

(25 min)

Puhujat: Samuli Laine & Aliisa Talja

Osallistujien toiminta: kuunteleminen

13:30-14:55 OHJELMA 1: Uudistava maanviljely, hoivaava maankäyttö

(85 min)

Näkökulmia maanviljelyn ja ekologisien kriisin suhteesta. Puheenvuoroissa ja keskustelussa tarkastellaan teollista monokulttuuriviljelyä ja siihen johtaneita syitä sekä sukellaan vaihtoehtoihin; maata hoivaavan maatalouteen.

Puhujat: Galina Kallio, tutkijatohtori (Helsingin yliopisto, Ruralia-instituutti) & puutarhuri Kimmo Englund

Osallistujien toiminta: kuunteleminen

15:05-15:50 OHJELMA 2: Pohdintoja saamelaisesta luonto-suhteesta

(45 min)

Puheenvuoro tunnustelee käsitteitä kuvata sanoittamatonta: saamelaista suhdetta luontoon. Mistä kaikesta se muodostuu?
Puhuja: Stina Aletta Aikio, väitöskirjatutkija (Lapin Yliopisto), taiteilija ja aktivisti

Osallistujien toiminta: kuunteleminen

15:50-16:50 Yhteinen ruokailu

(60 min)

16:50-17:10 Päivän ja viikonlopun koonti

(20 min)

17:10-17:55 OHJELMA 3: Lepotutkailuja

(45 min)

Yhdessä koettava performanssi, jossa kokeillaan lepoa suhteessa moninaisten elämänmuotojen säilyttämiseen maassa.

Vetäjät: <<Maan>> Puolustusvoimat:

Aino Johansson ja Meri Hietala

Osallistujien toiminta: kuunteleminen, mukana toimiminen

3. Esiintyjät

Stina Aletta Aikio on saamelainen kokeellinen taiteilija-aktivisti, joka yhdistää työssään uuden median ilmaisutapoja, duodji-perinnettä ja nykyaikaisia materiaaleja kuten lasia ja jätettä. Häntä kiinnostavat jännitteet ihmisen ja luonnon välillä, yhteiskunnalliset jännitteet sekä oikeudenmukaisuuden kysymykset. Aikio on työskennellyt aktiivisesti pohjoismaalaisessa queer-saamelaisessa liikkeessä ja vähemmistöjen sisällä olevien vähemmistöjen asemat ovat lähellä hänen sydäntään.

Arja Argatara viihtyy puiden lähellä, katselee mielellään lintuja ja pilviä. Vaeltaa, lukee ja kirjoittaa. Toimii dharmapettajana Bodhidharma ry.:ssä.

Kimmo Englund on Vantaan Korsossa vanhalla Lehmuston tilalla asuva puutarhuri ja multarhuri, eli mikrobien viljelijä. Tilalla kasvatetaan vihanneksia ja yrttejä agroekologisia periaatteita soveltaen ja jalostetaan niistä elintarvikkeita kuten hapankaalia ja kombuchaa. Englund tekee myös maaperän ravintoverkkoanalyysseja ja järjestää maaperäaiheisia koulutustapahtumia. Hän haluaa lisätä tietoisuutta uudistavan viljelyn mahdollisuuksista ja terveen maaperän ravintoverkon merkityksestä ympäristölle ja meille ihmisille.

Aino Johansson on monialainen kuva- ja esitystaiteilija (TaM) sekä metsäaktivisti ja ympäristökasvattaja, jonka työskentely koostuu installaatio-, performanssi-, maalaus-, veistos-, butoh-tanssi- ja biotaiteen työskentelystä sekä kollektiivisesta praktiikasta. Aino on osa <<Maan>> puolustuvoimia.

Meri Hietala on monialainen taiteilija ja pedagogi, joka luo performansseja, paikkasidonnaisia installaatioita, happeninkejä ja äänitaidetta. Hänen performanssit tutkivat jätettä, unelmia, esi-vanhempiemme sukujuuria, kollektiivisiä organismeja ja ihmisten rajapintoja. Meri on osa <<Maan>> puolustusvoimia.

Galina Kallio tutkii, miten ihmiset tasapainottelevat maan ja talouden tarpeiden välillä uudistavassa maataloudessa. Hän työskentelee tutkijatohtorina Helsingin yliopistossa Suomen Akatemian rahoittamassa tutkimushankkeessa ja pyrkii liikuttelemaan paradigmoja Untame-tutkimuskollektiivissa. Paradigmojen lisäksi häntä liikuttavat vanhan talon remontti ja kotitarveviljelyn opettelu pienellä tilalla.

Marke Koskelin on työterveyspsykologi, työnohjaaja ja aktivisti; Suomen Psykologiliiton eko- ja ympäristöpsykologian ammatillisen työryhmän jäsen; norminpurkaja ja yhteisöllisyyden puolestapuhuja.

Samuli Laine on skenografi ja esitysten tekijä sekä WAUHAUS-kollektiivin ja Todellisuuden tutkimuskeskuksen jäsen. Viime aikoina Samulia on kiinnostanut aktivismin, taiteen ja perhelämän harmoninen tasapainottaminen. Hän on innostunut utopioista, vaihtoehtoisista talusteorioista ja puutarhanhodomasta

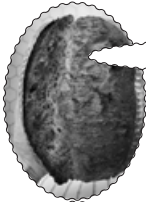
Kazu Haga on East Pointin rauhanakatemian perustaja sekä ydinjäsen Ahimsa-kollektiivissa sekä Fierce Vulnerability Network-ryhmässä. Hän on kirjoittanut kirjan Healing Resistance: A Radically Different Response to Harm, joka julkaistiin vuonna 2020. Haga harjoittaa, valmentaa ja opettaa väkivallattomuuden periaatteita, parantavia oikeuskäytäntöjä, järjestäytymistä sekä tietoisuustaitoja ja työskentelee vankien, nuorten ja aktivistien kanssa eri puolilla Yhdysvaltoja. Hän asuu Oaklandissa, Kaliforniassa.

haus de projekt on meidän, Anni Haunian ja Rita Vaalin muodostama ja ystävyydelle perustuva taitelijakollektiivi. Ystävyyks näkyy tavassamme työskennellä; se on leikinkaltaista ja joustavaa, ja sisältää runsaasti tunnelmointia ja oilelua. Olemme kiinnostuneita mm. ympäristöstä, tulevaisuuksien kuvittelusta, ihmis- ja muista suhteista sekä ahdistuksen, surumielisyyden, ilon ynnä muiden tunnevyöryjen tarkastelusta. Tekstiiliveistokset muodostavat suurimman osan installaatioistamme, mutta myös löydetty, käytetty, hylätyt ja luonnonmateriaalit toimivat usein teoksiemme osasina.

<<Maan>> puolustusvoimat on monialainen taidetta ja aktivismia yhteen kietova konsepti ja kestollinen teos-sarja, joka kumpuaa planetaarisesta ekosysteemien hätätilasta, luontokadosta ja tarpeesta suojella sekä vaalia kotiplaneettaamme Maata. << Maan>> puolustusvoimat lainaa nimeä ja estetiikkaa Suomen Puolustusvoimilta, sitä purkaen ja kysyen: mitä meidän [ihmiskunta osana luontoa] oikeastaan pitäisi puolustaa ja suojella?

Panicuocoli on leipomo, joka syntyy halusta löytää muotoja ja mahdollisuuksia ihmisten ja ei-inhimillisten toimijoiden kanssaolijuuteen ja selviytymiseen. Leipän valmistamisen kautta me tutkimme hilpeitä ja symbioottisia yhteiskunnallisia ja taloudellisia mekanismeja. Leipä jota leivomme mahdollistaa leipureille (osittaisen) toimeentulon ja tukee tutkimusta aineellisesti. Panicuocolin on perustanut Gianluca Giabardo ja se on kehittymässä jaetuksi praktiikaksi yhdessä Aliisa Taljan ja pian myös muiden kanssa.

Aino Talja on Göteborgissa asuva varhaiskasvatuksen opettaja, jota kiinnostaa kasvatustyön yhteiskunnalliset ja sosiaaliset

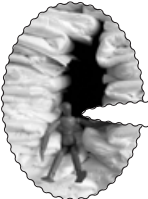

ulottuvuudet. Työssään Ainolle on tärkeää kohdata lapsia kanssaihmisinä ja yhdessä tutkiskella miten tätä elämää olisi hyvä elää. Opinnäytetyönsä Aino kirjoitti kosketuksen merkityksestä varhaiskasvatuksessa.

Aliisa Talja on monitaiteilija ja fasilitaattori, joka käsittelee työssään suhteisuuden, läheisyyden ja huolenpidon kysymyksiä. Aliisalla on vuosien kokemus kollektiivisesta toiminnasta, työpajojen järjestämisestä sekä feminististen toimintatapojen tutkimisesta ja kehittämisestä.

Arlene Tuckerin (1980) sosiaalisesti sitoutunut työ hyödyntää käännoistutkimusta, semiootikkaa ja feminismiä. ”Taiteilijana, kouluttajana ja moninaisuusagenttina toteutan taidetta installaation ja dialogisten käytäntöjen kautta. Työni, jota teen aina yhteisöllisesti, antaa meille mahdollisuuden jakaa näkökulmia identiteettiin ja kuulumiseen eri välineiden ja lähestymistapojen kautta, kuten muistot, hiukset ja kirjeen kirjoittaminen. Työni (esim. Muistoja säästä, Solmuja, Vapaa käänno) kutsuu ihmisiä ympäri maailmaa yhteen prosessipohjaisen taiteellisen käytännön kautta ja tuo kaikki äänet kuuluviin.” Vaikka Tuckerin juuret tulevat Taiwanista ja Yhdysvalloista, ja hän on asunut Suomessa vuodesta 2011 lähtien. <https://www.arlenetucker.net/>

Tiina Vaittinen on Tampereen yliopistossa työskentelevä poikkitieteilijä, hoivateoretikko ja vaivapolitiikkaa hahmottelevan Vaiva-kollektiivin jäsen. Hän on tutkinut hoivan globaalia poliittista taloutta sekä hoivan ja väkivallan kietoumia, muun muassa työperusteisen muuton ja ruumiillisuuden näkökulmista. Hän on myös kehittänyt hoivatarpeiden etiikkaa erityisesti dementiahoivan lähtökohdista. Tällä hetkellä Vaittinen johtaa hoivan kestävästä tulevaisuudesta kartoittavaa Vaippahanketta, sekä työskentelee jälkikapitalistista kansainvälistä poliittista taloutta sommittelevassa tutkimushankkeessa.

Vuotalo on Helsingin kulttuurin ja vapaa-ajan toimialan kulttuurikeskus Vuosaaressa, itä-Helsingissä. Ohjelmassa on monipuolisesti kulttuuritapahtumia, vaihtuvia näyttelyjä galleriassa sekä taidekasvatustoimintaa lapsille, nuorille, päiväkodeille ja kouluille.

W A U H A U S on Helsingistä käsin toimiva monialainen taidekollektiivi. W A U H A U Sin työt asettuvat usein eri taiteenalojen väliin ja voivat tapahtua hyvin erilaisissa tiloissa.

W A U H A U Sin jäsenet ovat skenografi Laura Haapakangas, ohjaaja Anni Klein, skenografi Samuli Laine, äänisuunnittelijat Jussi Matikainen, koreografi Jarkko Partanen, mediataiteilija Jani-Matti Salo ja äänisuunnittelija Heidi Soidinsalo.

4. Lähteitä ja toimijoita

✿ITSE / SELF✿

- 🐸 Elina Tervonen: "Lepo ja rauha", *Zelda Zine* 2021 [essee]
- 🐸 Meg-John Barker: *Staying With Our Feelings* [PDF-zine]
- 🐸 Meg-John Barker: *HellYeah SelfCare* [PDF-zine]
- 🐸 Activist Trauma Support: *Sustainable Activism & Avoiding Burnout* (PDF flyer)
- 🐸 Thích Nhat Hanh (2012): *Loneliness and the Illusion of Connection* [video]
- 🐸 Satish Kumar: *the link between soil, soul and society* (The Guardian 09/2013) [artikkeli]
- 🐸 The Zen Studies Podcast: *Crisis Buddhism: Sustainable Bodhisattva Practice in a World on Fire* (01/2020) [podcast-jakso]
- 🐸 The Care Collective: *The Care Manifesto. The Politics of Interdependence* (2020) [kirja]

✿YHTEISKUNTA / SOCIETY✿

- 🐸 Virpi Salmi: "Kyllä naiset hoitaa" (Suomen Kuvalehti 1/2022) [artikkeli]
- 🐸 Anu Silfverberg: "Hoitajat eivät ole meidän äitejämme" (Longplayn perjantaikirje 6.5.2022)
- 🐸 Joyce K. Fletcher: *Disappearing Acts: Gender, Power, and Relational Practice at Work* (2019) [kirja]
- 🐸 Mika Pekkola: "Perustulo voisi purkaa hoivan valtasuhteita, sanoo esseisti Katri Kiukas" (Voima 15.10.2021) [artikkeli]
- 🐸 Laura Myllymäki: "Sosiologi Hanna Ylöstalo: "Hoivan tarve on poliittinen kysymys ja siihen vastaaminen yhteiskunnan tehtävä" (IMAGE 14.2.2022) [artikkeli]
- 🐸 Katri Kiukas: "Kuka hoitaisi minun lastani? Tarvitsemme kulttuurisia malleja hoivan jakamiseen, koska ystäviltä avun pyytäminen on vaikeaa" (IMAGE 27.7.2022) [essee]
- 🐸 Valarie Kaur: *See No Stranger: A memoir and manifesto for revolutionary love* (2020) [kirja]
- 🐸 Jon Henley: *Change the narrative: how a Swiss group is beating rightwing populists*: (The Guardian 7.4.2019) [artikkeli]

🐸MAAPERÄ / SOIL🐸

- ∞ Lise Niska: "Hoiva kestävässä siirtymässä - Omavaraisuuden ja hoivan ∞ pohdintoja" (Elonkehä 1/2022) [essee]
- ∞ Robin Wall Kimmerer: *Braiding Sweetgrass: Indigenous wisdom, scientific knowledge and the teachings of plants* (2013) [kirja]
- ∞ Jenny Odell: *How to do nothing: Resisting the attention economy* (2019) [kirja]
- ∞ The Leap Manifesto <https://leapmanifesto.org> [nettimanifesti]
- ∞ Chaia Heller: *Ecology of everyday life. Rethinking the desire for nature.* (1999) [kirja]
- ∞ Aura Raulo: "Kasvat solutasolla kiinni luontoon, halusit sitä tai et, eikä tätä yhteyttä kannata katkaista" (Kirkko ja kaupunki 11.02.2019) [artikkeli]

✱TOIMIJOITA SUOMESSA✱

Esimerkiksi:

Yhteiskunta:

- 🐾 Emilia-ryhmä
- 🐾 Fem-R
- 🐾 Kohtuusliike
- 🐾 Rauhanpuolustajat
- 🐾 Silakkaliike

Ympäristö:

- 🐾 Climate Move
- 🐾 Dodo ry
- 🐾 Elokapina
- 🐾 Hiilivapaa Suomi
- 🐾 Maan Ystävät

Harkitse myös puoluetoimintaa! Ne ovat olemassaolevia yhteiskunnallisen vaikuttamisen rakenteita.

✱EUROOPPALAISIA & KANSAINVÄLISIÄ TOIMIJOITA✱

Esimerkiksi:

- 🐾 350.org
- 🐾 Diem25
- 🐾 WeMove Europa
- 🐾 Progressive International

Tarvitaan

- 🐾 lasipurkki
- 🐾 verkkokangas
- 🐾 kuminauha
- 🐾 vettä
- 🐾 kuivattuja herneitä

Lyhyesti

- 🐾 Liotusaika: 12 h
- 🐾 Huuhtelu: 4 kertaa päivässä
- 🐾 Idätysaika: 2-3 päivää
- 🐾 Säilyty: 2-3 päivää jääkaapissa

5. idätys

Päivä 1 (ilta)

Laita lasipurkkiin n. 1/4 sen tilavuudesta kuivattuja herneitä ja täytä purkki vedellä. Anna liota yön yli, n. 12 tuntia.

Päivä 2 (aamu)

Kiinnitä verkkokangas purkin suulle kuminauhalla ja kaada vesi pois purkista. Lisää purkkiin uutta vettä, huljuttele ja kaada vesi pois. Jätä purkki nojalleen suu alaspäin n. 45 asteen kulmaan hämärään paikkaan, esim. astiankuivauskaappiin. Toista tämä vielä kolme kertaa päivän aikana (n. 3 tunnin välein). Huom, herneet kuivuvat helposti! Muista huuhdella tarpeeksi usein.

Päivä 3

Sama kuin päivä 2.

Päivä 4

Tarpeeksi tuihalla huuhtelulla herneet ovat itäneet 2-3 päivässä. Idut ovat valmiit, kun itu on n 1-2 cm pituinen.

6. Muistinpanoja

7. Työryhmä

Tapahtuman konsepti, käsikirjoitus ja fasilitointi:

Aliisa Talja ja Samuli Laine

Valo- ja tilasuunnittelu: Samuli Laine

Äänisuunnittelu: Jussi Matikainen

Tekninen tuottaja: Tuomas Honkanen

Lavastuksen assisteraus: Anni Hernetkoski

Tuotanto: Anni Hernetkoski, Julia Hovi

Tilan teokset: haus de projekt

Leipä: Panicuocoli

Graafinen suunnittelu: Samuli Laine

Vastaanotto, ohjeistus ja avustaminen: jobb'd

Tapahtumaa ovat tukeneet Helsingin kaupunki, Taiteen edistämiskeskus, Koneen säätiö, Ahlbergin puutarha sekä Panicuocoli.

KONEEN SÄÄTIÖ
KONE FOUNDATION

Taitteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

Ahlberg

